

چکیده:

مقدمه: دانشگاه‌ها جهت پاسخگویی به نیازهای متنوع آموزشی و انطباق خود با تحولات کنونی نیازمند برنامه ریزی استراتژیک می‌باشند و فراگرد برنامه ریزی استراتژیک بیش از هر منبعی نیازمند بذل توجه از سوی تصمیم‌گیرندگان کلیدی و تعهد آنها می‌باشد به عبارت دیگر تا زمانی که نگرش مثبت و موافق از سوی مدیران نسبت به این مقوله وجود نداشته باشد عملاً توفیق در اجرا و پیشرفت در عمل حاصل نخواهد شد. با توجه به ضرورت بهره‌گیری از برنامه‌ریزی استراتژیک در دانشگاه و لزوم بررسی امکان بکارگیری این نوع برنامه ریزی در دانشگاه، پژوهش حاضر به منظور مطالعه میزان آگاهی و نگرش مدیران دانشگاه علوم پزشکی ایران در زمینه تدوین و کاربرد برنامه استراتژیک در دانشگاه در سال ۱۳۸۲ انجام پذیرفت.

روش پژوهش: این پژوهش به روش مقطعی بر روی کل جامعه آماری شامل ۷۸ نفر مدیر ارشد و میانی دانشگاه علوم پزشکی ایران صورت پذیرفت. از بین آنان ۶۰ نفر حاضر به همکاری در این تحقیق شدند. ابزار اندازه‌گیری آگاهی و نگرش پرسشنامه بوده است. داده‌ها پس از جمع‌آوری، با استفاده از نرم افزار SPSS، آزمون آماری T و آنالیز واریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در این تحقیق میزان آگاهی و نگرش مدیران با توجه به ویژگی‌های آنان مورد ارزیابی قرار گرفت.

یافته‌ها: میزان آگاهی مدیران مورد مطالعه از نحوه تدوین برنامه استراتژیک با میانگین نمرات ۵/۸ از حداکثر امتیاز ۱۰، نسبتاً قابل قبول بود و نگرش آنها به تدوین و کاربرد برنامه استراتژیک با میانگین نمرات ۸/۲۷ از حداکثر امتیاز ۱۰، مطلوب بود. بین آگاهی از نحوه تدوین برنامه استراتژیک و جنس میزان تحصیلات، پست سازمانی و سوابق آموزشی رابطه معنی‌داری مشاهده گردید. بین آگاهی و سن، رشته تحصیلی، سابقه کار و سابقه مدیریت رابطه معنی‌داری مشاهده نگردید. بین نگرش در زمینه تدوین و کاربرد برنامه استراتژیک و جنس، سن، میزان تحصیلات، رشته تحصیلی، پست سازمانی، سابقه خدمت، سابقه مدیریت و سوابق آموزشی رابطه معنی‌داری مشاهده نگردید. بین آگاهی و نگرش رابطه معنی‌داری مشاهده شد.

نتیجه‌گیری: بطور کلی می‌توان نتیجه گرفت که در حال حاضر زمینه برای بکارگیری برنامه ریزی استراتژیک در دانشگاه علوم پزشکی ایران و واحدهای تابعه آن، در حد بالایی فراهم نمی‌باشد. با این شرط که عوامل بازدارنده بکارگیری برنامه ریزی استراتژیک همچون حاکمیت نظام متمرکز در مدیریت بهداشت و درمان کشور، حذف و عوامل پیشبرنده آن مانند سیستم اطلاعات مدیریت و آموزش مدیران، تقویت گردد احتمال موفقیت بکارگیری این نوع برنامه ریزی در دانشگاه علوم پزشکی ایران و واحدهای تابعه آن افزایش چشم‌گیری خواهد یافت.

کلیدواژه‌ها: آگاهی، نگرش، برنامه استراتژیک، تدوین، کاربرد، دانشگاه